

ket, jeg ogsaa havde ventet af ham, ikke med et Ord tog Pryglelovsbestemmelserne i det midlertidige Straffelovstillæg i Forsvar. Dette havde jeg ogsaa ventet af ham, og det er mig for saa vidt en Glæde. Men den højtærede Minister mente, at der ikke nu burde forelægges noget Forslag fra Regeringens Side i denne Sag, fordi Loven selv, hvis Gyldighed er begrænset til 6 Aar, vilde medføre, at den ikke uden Lovgivningsmagtens fornyede Samtykke kom til at gælde over den Tid. Derhos tilføjede den højtærede Minister, at det var en Forudsætning, at den Kommission, der er nedsat angaaende Straffeloven, skulde have Erfaringer for sig med Hensyn til de nye Bestemmelers Virksomhed for at kunne fremkomme med en fyldestgørende Betænkning. Jeg tillader mig i den Henseende at ytre, at den midlertidige Straffelovs øvrige Bestemmelser med Undtagelse netop af Pryglebestemmelserne utvivlsomt have det sidste Øjemed, men Pryglebestemmelserne ere noget andet, nemlig et af Forbryderen Alberti i et Lovgivningsmagtens ganske uvedkommende Øjemed og ved forkastelige Midler indbragt Led af Loven, og ligesom det har været en Skam for Lovgivningsmagten, at disse Bestemmelser ere blevne indsatte deri, tror jeg, at der paahviler os den Opgave nu øjeblikkelig at søge at raade Bod derpaa. Vi have desværre ikke faaet den højtærede Ministers Tilsagn om øjeblikkelig Hjælp dertil, men jeg haaber, at vi alligevel endnu i denne Samling skulle kunne gøre Skridt i den Retning.

Naar jeg anbefalede den højtærede Minister, at der ogsaa med Hensyn til nogle administrative Foranstaltninger fra den afgaaede Justitsministers Side, Cirkulærer o. a., blev foretaget den Udrensning, som haardt tiltrænges, da glæder det mig — og jeg udtaler min oprigtige Anerkendelse deraf —, at den højtærede Minister øjeblikkelig tog den første Del af Henstillingen til Følge, idet han nemlig i lykkelig Overensstemmelse med de Anskuelse, som jeg gjorde mig til Talsmand for, tilbagekaldte det til Demoralisation sigtende Cirkulære, som Justitsminister Alberti udstedte for at indføre Bestikkelser ved Retsembederne. Jeg glæder mig over, at den højtærede Minister straks har tilbagetaget det, og jeg anbefaler den højtærede Minister ikke at blive staaende herved, men tage andre administrative Bestemmelser af den afgaaede Justitsminister under Overvejelse til en tiltrængt og skarp Udrensning.

Den højtærede Minister var saa god at

give Svar paa nogle Henstillinger om Lovgivningsemner, som jeg rettede til ham, og jeg vil sige nogle faa Ord om disse Punkter. Der er først den lille Sag om Vidnegodtgørelse. Mangelen paa Vidnegodtgørelse i civile Sager er mere trykkende for Smaakaarsfolk, end man i Almindelighed tror; den er overordentlig trykkende. Med Hensyn til dette Spørgsmaal henviste den højtærede Minister os til den kommende Retsplejelov, thi denne Lov vilde, hvad jeg ogsaa havde anført, have Bestemmelser herom. Jeg tillader mig atter at sige, at der ingen Grund er til at vente de Aar, som ville hengaa, inden Retsplejeloven træder i Kraft. Det kan blive adskillige Aar. Der er al Grund til at tilvejebringe denne lille Lov, som vistnok alle ville kunne blive enige om, uden at lade de Aar hengaa, som den store Reform kræver.

Det samme er Tilfældet med Hensyn til et andet lille Spørgsmaal — lille for den store Almenhed, ret stort for den enkelte Arbejder, som det vedrører — nemlig om Betalingen for Attest for ikke at have været straffet. Det er ganske vist saaledes, som den højtærede Finansminister bemærkede, at der skal Lovhjemmel til at give Afkald paa Betalingen, men denne højtærede Minister har ikke Ret, naar han syntes at mene, at der nødvendigvis skal en Speciallov dertil. Nej, det kan gøres meget lettere paa den Maade, at der ved Finansloven gives Hjemmel for, at Betalingen ikke afkræves, indtil der kommer en Lov derom. Jeg skulde meget anbefale det kommende Finansudvalg at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette lille, men ikke uvigtige Spørgsmaal.

Da den højtærede Minister og flere Medlemmer af Regeringen have bebudet forskellige Speciallove, vil jeg efter den Anledning, som adskillige ærede Medlemmer have givet mig, siden den højtærede Justitsminister talte, henlede hans Opmærksomhed paa en Lov, som er meget tiltrængt. Nogle Ord, som blev udtalte af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (K. Jensen) før, bestyrke mig i at bringe den paa Bane. Det angaar en Fornyelse af den i mange Punkter forældede Brandpolitilov for Landet. Min ærede Sidemand (K. Jensen) nævnedes, at i en Bygning paa Landet ved den Anstalt, han omtalte, var der den brandfarlige Indretning, at der kun var en Trappe op til et Antal Soveværelser i anden Etage. Den forældede Brandpolitilov tilsteder slikt. Denne Lovgivning er forældet ikke alene paa dette Omraade, men paa en Række